

وقتی انسان با حقیقت، که همان عین هستی است مرتبط شد و روح خود را به خدا سپرد

شماره پرسش: ۱۷۴۱۵

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۷/۵ ۰۳:۴۱:۰۳

متن پرسش

با عرض سلام و ادب خدمت جنابعالی: لطفا در مورد این مطلب که در شرح غزل ۱۹ حافظ فرمودی توضیح دهید: از آن جایی که شناختن سخن، شناختن هستی است و سخن درست، سخن جهان است، و کسی که سخن را درست بشناسد، جهان و هستی را شناخته.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در بحثی که در آیه‌ی ۷ سوره‌ی آل‌عمران شد عرض گردید وقتی انسان با حقیقت، که همان عین هستی است مرتبط شد و روح خود را به خدا سپرد، سخن او، سخن هستی و سخن جهان می‌شود. موفق باشید